

Επεμβάσεις στερέωσης στο «Μικρό Ανάκτορο» της Κνωσού

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Σε εξέλιξη βρίσκονται οι επεμβάσεις στερέωσης στο «Κλιμακοστάσιο» και στη «Δεξαμενή Καθαρμών» του συγκροτήματος του «Μικρού Ανακτόρου» στον αρχαιολογικό χώρο της Κνωσού.

Το «Μικρό Ανάκτορο» βρίσκεται στα βορειοδυτικά του ανακτόρου της Κνωσού, με το οποίο φαίνεται ότι συνδέονταν μέσω του λεγόμενου «Βασιλικού Δρόμου».

Η **Υπουργός Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη**, δήλωσε: «Το Ανάκτορο της Κνωσού είναι το μεγαλύτερο από τα κέντρα της μινωικής εξουσίας. Οι δρομολογηθείσες επεμβάσεις αποτελούν μέρος του προκαταρκτικού σχεδίου διαχείρισης των Μινωικών Ανακτορικών Κέντρων, που υλοποιεί το Υπουργείο Πολιτισμού στο πλαίσιο της υποψηφιότητας της σειριακής εγγραφής τους στον Κατάλογο της Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO. Το «Μικρό Ανάκτορο» της Κνωσού αποτελεί σημαντικό μνημείο, οργανικά ενωμένο με το κύριο ανάκτορο. Βάσει της καταγραφής της παθολογίας των μνημείων, οι συγκεκριμένες επεμβάσεις

εντάσσονται στις άμεσες ενέργειες όπως αυτές αποτυπώνονται στο συνολικό σχέδιο προστασίας των μνημείων του αρχαιολογικού χώρου. Παράλληλα, δρομολογούνται επεμβάσεις αναβάθμισης της λειτουργίας του αρχαιολογικού χώρου και συνακόλουθα της εμπειρίας του επισκέπτη».

Άποψη του «Κλιμακοστασίου», Βόρεια Όψη

Ο φέρων οργανισμός του «Κλιμακοστασίου» περιλαμβάνει περιμετρικές λιθοδομές-πεσσούς στις τρεις πλευρές και ενδιάμεσο πεσσό στη διεύθυνση βορά – νότου, ενώ το κτίσμα είναι ανοικτό στη βόρεια πλευρά. Στο πλαίσιο των επεμβάσεων στερέωσης και ενίσχυσης, περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων, το κλείσιμο των υφιστάμενων ανοιγμάτων στη βόρεια και στη νότια όψη (πλην της εισόδου), συρραφή των υφιστάμενων ρωγμών, κατασκευή νέου στεγάστρου. Για τη «Δεξαμενή Καθαρμών» απαιτείται η αποκατάσταση των φθορών, που οφείλονται στην αιολική διάβρωση και στις βροχοπτώσεις.

Το εξαιρετικής κατασκευής κτηριακό συγκρότημα, συνολικής έκτασης περίπου 1500 τ.μ., είναι το δεύτερο σε μέγεθος της Κνωσού. Κατασκευασμένο σε τρία διαφορετικά επίπεδα, το χαμηλότερο από τα οποία βρίσκεται 3μ. βαθύτερα από το δάπεδο της κύριας κατασκευής, αναπτύσσεται σε τρεις κύριους τομείς και παρουσιάζει χαρακτηριστικούς αρχιτεκτονικούς τύπους των μινωικών ανακτόρων (υπόστυλες κρύπτες, πολύθυρα, κλιμακοστάσια και δεξαμενή καθαρμών).

Άποψη του «Κλιμακοστασίου», Νότια Όψη

Μετά τις πρώτες ανασκαφικές εργασίες στην περιοχή του «Μικρού Ανακτόρου» από τους A. Evans και D. Mackenzie (1905-1910), διενεργήθηκαν εργασίες αποκατάστασης του «Κλιμακοστασίου» με συμπλήρωση των τοιχοδομιών και τοποθέτηση επιστέγασης από τον Piet de Jong το 1931. Σημαντικές επεμβάσεις αποκατάστασης έγιναν από τους εφόρους Νικόλαο Πλάτωνα (1956-1957) και Στυλιανό Αλεξίου (1971-1974). Στον δυτικό τομέα του συγκροτήματος του «Μικρού Ανακτόρου» βρίσκεται η «Δεξαμενή Καθαρμών». Η «Δεξαμενή Καθαρμών» αποτελεί αντιπροσωπευτικό δείγμα της νεοανακτορικής αρχιτεκτονικής και καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του συγκροτήματος είχε σημαντικές θρησκευτικές και τελετουργικές χρήσεις. Στο μινωικό πηλοκονίαμα σώζονται τα αποτυπώματα των ραβδωτών ξύλινων κιόνων, μοναδικής αρχαιολογικής και αρχιτεκτονικής αξίας. Κύρια μέριμνα του ίδιου του A. Evans, ήδη από την αποκάλυψη της «Δεξαμενής», ήταν να προστατευθούν τα αποτυπώματα αυτά. Έτσι, το 1910 κατασκευάστηκε

μια ξύλινη στέγη με κεραμίδια και τρεις φωταγωγούς. Το 1956, από τον τότε Έφορο Ν. Πλάτωνα αντικαταστάθηκε η κατασκευή αυτή με στέγαστρο. Λόγω της αντίθετης κλίσης του στεγάστρου που επέτρεπε την εισροή των ομβρίων, καθώς και της κακής κατάστασης διατήρησής του, θεωρήθηκε απαραίτητη η αντικατάστασή του. Έτσι, το 2011 αντικαταστάθηκε με νέο από ξύλινες δοκούς με τεγίδες, πάνω στις οποίες στερεώθηκαν φύλλα πολυκαρβονικού.

Άποψη του «Κλιμακοστασίου»